

KRUPIARZ (1) *sb m*

N sg krupiář.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Ten, który robi krupy, kaszę, obłukuje ziarno: Pisor – Stępkarz/ Zárnarz/ álbo krupiarz/ Który yágly álbo krupy czini/ w łtępách otłuka/ y w zárnách miele. Mqcz 301b.

Synonimy: stępkarz, żarnarz.

Cf KRUPARZ, [**KRUPNIK**]

TG